

nødvendigt for Adgangen til Boligen at foretage Opsigelser, gælder Reglerne i Lov Nr. 150 af 1. April 1921 § 8 A., 4de Stykke,

at Beboelseslejligheder (derunder Hoteller) ikke uden Kommunalbestyrelsens Samtykke maa tages i Brug paa anden Maade end til Beboelse, og

at Bestemmelserne i Lov af 1. April 1921 § 18 finder Anvendelse i Kommunen.

Lejeforhøjelser eller Opsigelser, der finder Sted i Strid med nærværende Afsnits Bestemmelser, er ugyldige, og Overtrædelser af nærværende Afsnits Bestemmelser straffes i Henhold til Lov Nr. 150 af 1. April 1921 § 48, ligesom nævnte Lovs § 49 finder tilsvarende Anvendelse.

§ 2.

I de Kommuner, i hvilke Nævn ophører at bestaa fra 1. Juni 1923, bortfalder enhver Form for Huslejereregulering, ogsaa de i foranstaaende § 1, Afsnit IV, nævnte kommunale Kontrolforanstaltninger, den 1. Maj 1924.

I de Kommuner, hvori Nævn opretholdes efter 1. Juni 1923, bortfalder Huslejereregulering ved Huslejenævn (Lov af 1. April 1921 Afsnit I) den 1. Maj 1924; vedkommende Kommunalbestyrelse kan dog som gældende for Tiden fra Nævnsinstitutionens Ophør til 1. Maj 1925 vedtage Indførelse i Kommunen af de i forannævnte § 1, Afsnit IV, ommeldte kommunale Kontrolforanstaltninger. Fra den 1. Maj 1925 bortfalder enhver Form for Huslejereregulering, ogsaa den sidstnævnte Kontrol.

Den i foranstaaende Stykke omhandlede Frist for Huslejenævnenes Ophør kan for Københavns, Frederiksberg og Gentofte Kommuner efter de paagældende Kommunalbestyrelsers Beslutninger forlænges til 1. Maj 1925. Disse Kommunalbestyrelser kan derefter beslutte, at de kommunale Kontrolforanstaltninger skal gælde et Aar efter Huslejenævnenes Bortfald.

§ 3.

Overenskomst vedrørende Lejeforhold i Kommuner, hvor der ikke findes Huslejenævn, kan af Domstolene tilsidesættes eller ændres, saafremt det skønnes, at der ved Overenskomsten er opnaaet eller betinget Fordel, der staar i aabenbart Misforhold til, hvad der derfor ydes af den paagældende Udlejer.

Opsigelser fra Udlejerens Side, der maa antages at være givet, fordi Lejeren ikke har villet indgaa paa Udlejerens Forlangende om saadan Fordel, eller fordi Lejeren i Henhold til nærværende Paragrafs 1ste Stykke har indbragt Sagen for Retten og af denne har faaet Medhold, kan kendes ugyldige.

Underkendes en Overenskomst eller en Opsigelse af Domstolene i Henhold til Bestemmelserne i nærværende Paragraf, kan Udlejeren efter Omstændighederne straffes efter Reglerne i Lov Nr. 150 af 1. April 1921 § 48, jfr. Lov Nr. 168 af 1. Maj 1922 § 1 s.

§ 4.

Gyldigheden af Bestemmelserne i Lov af 1. April 1921 Afsnit III (Forbud mod Nedrivning m. m.) og IV (Skattelempelser) samt §§ 45—49 og 50, 2det Stykke, forlænges indtil 1. Maj 1925.

De i Medfør af Lovens §§ 36 og 38 meddelte Tilladelser vedbliver at have Gyldighed indtil 1. Maj 1925.

Naar en Kommunalbestyrelse har godkendt Nedrivning eller Ombygning af en Ejendom, kan Huslejenævnet ikke vægre sig ved at godkende de til Foranstaltningens Udførelse nødvendige Opsigelser, for saa vidt der ved Foranstaltningen ikke sker væsentlig Forringelse af Boligforholdene, og der derhos skaffes de paagældende Lejere anden passende Bolig.

§ 5.

For saa vidt en Kommune af Hensyn til Boligforholdene er nødt til at skaffe Bolig i en anden Kommune til Personer, der er anmeldt som husvilde til førstnævnte Kommune, kan Indenrigsministeriet bestemme, om og i hvilket Omfang disse Personer i offentligretlig Henseende vedblivende skal betragtes som havende Bopæl i førstnævnte Kommune.